శ్రీ రఘురామ శ్రీరామచంద్ర ప్రభూ శతకము

SL NO. 719

13680

శ్రీ

శ్రీ వేంకటరమణా.

రఘురామా రామచంద్ర ప్రభో
శతకము

శా॥ శ్రీరామా జయరామ రామహరి రాజీవాక్ష గో
విందగా। ర్వారోదగ్రసురాసంఘహరణా వైకుంఠ
వాసామహో। దారా కేశవ నీలమేఘనిభగాత్రా నా
రసింహాచ్యుతా। మారీచాంతక దేవదేవ రఘురామా
రామచంద్రప్రభో॥౧॥మ॥ నినువర్ణింపుచు సిద్ధిల్లెను
చుని స్వామారు దండ బులో। వినుతుల్ జేసిన వారిపాప
చయము ల్విచ్ఛిన్నమై పోవునం। చును రామాయణ
మాదిగాఁ గలుగు శాస్త్రోక్తు ల్విజంబ చునో। మనువం
శాధిపసన్మనాడరఘురామా ॥౨॥శా॥కౌసల్యాత్మజపా
పసంహరణ దుఃఖానీకవిచ్ఛేదదుర్వ్యాసాది ప్రముఖా

షణ్ణయుః ప్రభు శ్రీవత్సాంకవక్షస్థలా॥ నీసామర్థ్యము
నీమహాత్మ్యమును వినిశ్చయంబు నమ్మి శంకర॥ మాక్ష్మి రక్షు
ణాసేయ వేగ రఘురామావతారా॥ మ॥ కరివిం ప్రోచితి
నంచు ప్రాపదికిం గోరిక లెల్లిచ్చి రక్షించి॥ చుఱు నూ
నాథుని రాజ చేసితివటంచుం చెప్పంగా నరున్ స్వామి॥ శర
ణాంటిం కృపఁజూచి కాపాడవే సర్వజ్ఞ నీవింక॥ మానస
రక్షక లెవ్వరయ్య రఘురామా॥ ర॥ శా॥ ఎన్నో జన్మము
లెత్తి చేసినకర్మజన్మము ప్రైన నాపాపనీక నీమ్మ
మీకరుణ నాపైఁ గొంతైనా సమ్మతి॥ కన్నుల నున్న తె
న్నాకీభవించి మాకాంతామనోనాథ శ్రీ॥ మ॥ స్నానాద్యంబు
జపత్రత ప్రారఘురామా॥ గ॥ మ॥ లాతి మోహంబు
బాపఁబిడ్డ మహాహంకారుడ నంగనా॥ నేరుడ
మూఢుడ దానసత్యాది కర్మారంభ హీనుండనే॥
గతిన ప్రోచెదవో ఎట్లు దోషినయినంగానంగ నీప్రాస్కి
న॥ స్తుతిసింపించుము మానవంశ రఘురామ॥ మ॥ శరణా
న్వారల బ్రోచెదన్నటుదే సాదృశ్యమై తేని ప్రేమపరన
ప్రోచుపటాకుం జేసినను నీవాత్సల్యసంసిద్ధి నె॥ వ్వారువ
ర్ణింపరు నీవెడక్కమరి దైవంబేరి నీనామసం॥ స్మరణాది

కృ నిను [illegible] రాఘవరా॥ [illegible]
యన్న [illegible] సా[illegible]త్కా [illegible] । [illegible] కేలించు
ను [illegible] ంచెతా । [illegible]న్ని
వ్వాకి [illegible] కృప [illegible] । [illegible]
ల్పగదయ్య [illegible] రా॥ [illegible]
పూ [illegible] పసం
హరి [illegible] ము ద । [illegible]ంచి
[illegible] । ను వి[illegible]
హరి [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] చన [illegible] । [illegible]
వశిష్ఠాగిమునీంద్రవంద్య [illegible] రా॥౧౦॥ [illegible]
ల్సి [illegible] వెలిం [illegible] । శ్రా
కారింబు నహించి మోహాపమప [illegible] ద [illegible] ।
వాకాం౦బులు దాల్చి చిత్రము [illegible]ల్ [illegible]
బె రా । మా కాకు [illegible] సోమా రఘు[illegible]రా॥౧౧॥
మ॥ భువనంబుల్ [illegible] యించి ప్రాంచయముల్ [illegible]ంచి

తత్త్వాపేక్షకోటివిభేదంబులుగాఁగ దేహములుసూత్రిఁ
గూర్చిలోనుండి సర్వవినోదంబులు ఁబ్బుచుండు మహా
హో వైచిత్ర్యమేమయ్య బ్రహ్మవిదు ల్గానరు నీదుమా
య రఘురామా॥౧౨॥మ॥కరుణాంభోనిధివయిన దై
వమవు నీకిన్నఁ ప్రభుఁడెవ్వఁడం। దరి మున్నోచితి
వయ్య నా మొదల నిర్దాక్షిణ్య మేలయ్య నీ। పరులఁ జే
డగ నేరనయ్య నిక నాధారంబు నీనామసం। స్మరణాగో
రుచునుంటినయ్య రఘురామా॥ ౧౩॥ మ॥ జపము ల్సే
యుదునన్న బుద్ధిశుద్ధుఁడై సాంగంబుగాకుండె। నుప
వాసంబులుఁ జేసి నన్న కృశతన్మత్రాణంబునేత ప్రాణ
ము ల్దపసూర్యంచెదనన్న నిష్ఠచేసు నేర్చి రమ్యముగా
ని రామపరబ్రహ్మమటంచు నుందు రఘు॥౧౪॥శా॥నీవేత
ల్లివి దండ్రివిఁ గురుఁడవుఁ। నీవే సద్దైవముఁ నీవే
బంధుడవాప్తుఁడ సఖుఁడవు నిన్నే సహాయంబుగా। భావం
బందున నమ్మి కొల్చితిని నాకాలింటి దైవంబ రామా నేవేగ
కృతార్థుఁ జేయరఘు ॥౧౫॥ శా॥ వారిస్వామిని నేడు ఁజెల్ల
మది దుర్వ్యాకార్య మొనరించుచో। నోరున్నచ్చుటగాని
దీనజనుల నోర్వంగ దైవంబు లే। కారీతిఁ గృపఁజూచి కా

చెదనా నేనెల్లప్పు శ్రీరామ రా । మారామా యనుచుం
డువాడ ॥రఘు॥౧౬॥ సనకాదిస్తవనీయమై విమలమై
సర్వాఘవిచ్ఛేదమై । వినుతానేక జనప్రమోదకరమై
విశ్వంభరావిర్భవమై । ఘనమై నిత్యముగాగ నొప్పెడు
భవత్కల్యాణనామంబు నా । మనముం బాయక నుం
డనిమ్ము రఘురామా॥౧౭॥స॥ అరవిందాక్షజు డాది
గాగలుగు దేవానీకముల్ వేడినన్ । పరుడై వత్సువునేను
మొరలిడినన్ భాసింపవేమయ్య యిం । కెంకెంబట్టు
టుగాంచెంవిడుచు టిధర్మంబు నీకేగునే । మదినేనే
మని విన్నవింతు రఘురామా॥౧౮॥మ॥ సమూలత్వం
బు దురాగతంబులు మనస్క్షోభంబులుం జేసినన్ । హిత
కార్యంబులు గాకయుండెన గుణుల్ హింసింపగాంజాల
ది। గతి నన్ బ్రోవగ నైనసమీవె యికనీ కారుణ్యమే ది
క్కుగా । మదినూహింపతీ పిరనామ రఘు॥౧౯॥శా॥ ఎ
న్నోపాపములాచరించితిని నిన్ వేశాచింతించనే । క
న్నుల్ గానక నిరామయుండ న గ్రామంబులోనీ
ల్లిన । నన్నా వారికి మోక్షమిచ్చితివి నిన్నాసించి యు
న్నాడ నే మన్నా విష్ణుడ నన్బ్రోవ రఘురామా॥

౨౦॥ శా॥ నీరూపంబును నీగుణాతిశయముల్ నీనిర్మ
లాచారముల్ । నీరాజ్యప్రతిభా[illegible] నాభ్యుదయముల్
నీనామవిఖ్యాతియు । న్నేరా[illegible] వేల్పులకుగా
నీచందముల్ గ[illegible] ముహూ[illegible] । రఘు
రామా ౨౧ శా॥ [illegible]రామాయటంచు [illegible]చితే
రావే[illegible] నీ । [illegible] మ
న్నేపాటిపాపాత్ములునా వాన్ని[illegible] లేద [illegible]లు వి
న్నానిక[illegible] । [illegible]
ఘు॥ ౨౨ శా॥ కల[illegible] లోకపా[illegible] [illegible]ములు న
క్కా[illegible]పగ[illegible] [illegible]
ముస [illegible]ంబు నీయంగ [illegible]
న్నిటికిన[illegible]
బ్రోపు । రఘు॥ [illegible]లు
జగన్ని[illegible] । [illegible]టుంచు
వెతకిక[illegible] । [illegible] విన్న
[illegible] నీపట్టసర్వగుణ[illegible]
లు॥ రఘు॥ ౨౩ శా॥ క[illegible] గోత్రము [illegible]ని ధన
ముల్ గో[illegible] । [illegible]ని

సం[illegible]భృత్యాగమాత్మ్య స్తంబుతో । [illegible] తొంటగు నని
[illegible] [illegible]నలో [illegible] చేసిన । [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ముఖనా
[illegible] [illegible]దులు । [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] గా[illegible] । [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]దులు
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

మనవిఁ జేకొని బ్రోవవయ్య రఘు॥ ౨౯॥ శా॥ దేవేం
ద్రాదులు నీకు భృత్యులనికాదే వారి కాసించు । సర్వా
వస్థల్కడ తేర్చి బ్రోచెదవు నేనన్యుండనంచున్నదా । కా
వఁ జాలవు పక్షపాతమని లోకంబెంచదా యోమహా।
త్మా విష్ణుపద చిత్తగింపు॥ రఘు॥ ౩౦॥ మ॥ పలుమారుఁ
బిలువంగఁ బల్కవనుచుం భావింపఁగానెల నీ । వలెని
ర్మోహిఁ గలండె లోకముల నాన్వైదేహీసాధ్విఁ వనం । బు
లకుఁ బుచ్చిన వాఁడవంచు మది నే బ్రాజ్ఞుల్ విచారిం
తుని । ర్మలచిత్తుండవుగా వెనీవు రఘు॥ ౩౧॥ మ॥ య
ముడంచుఁ భయమందనెల నతడన్యాయంబు గావింప
డు । యిత్తముడెన్నఁ భవదీయపాద కమలద్వంద్వంబు
లేవేళ చి। త్తములఁ బూజలొనర్చు సజ్జనుల చెంతఁ
జేరవల్దంచు నీ।మము సేయుఁ భటకోటికెల్ల ॥ర॥ ౩౨॥
మ॥ ఇతరాపేక్షలు మానిమానసము యేయేకాగ్రారసం
చారసం । గతిబోసీక నహస్రశంబును భవత్కళ్యాణనా
మంబు సం। స్తుతిగావింపుచునుండువారు విబుధస్తో
మంబులగ్గింప స। న్మతినీలోకముగాంతురంద్రు ॥ర॥ ౩౩॥
శా॥ నీతో వైరముఁ జేసిమించి బలిమిఁ నీచేమృతింబొం

దినక్ । ప్రీతిం వాఁడికి మోక్షమిచ్చితివి నే బిల్వంగ నీజా
డలే । దే తీరుంగను గొందు సాధుజనులన్ సేవ్యారు పూ
జింపగా । మాతండ్రీ మిము నమ్మికొంటి ॥ర॥ ౩౪॥ మ॥ హ
రినారాయణ రామకృష్ణయనుచుం హాస్యంబుగానై
న దు। ర్భరశోకంబులమున్నిగ్గినభయముం వాటిల్లు
చోనైన దు । ర్మరణాసన్న మొకింగియైనతలపక్ రక్షిం
చునీనామసంస్మరణం బేమరకుండనిమ్ము ॥ర॥ ౩౫॥ మ॥ న
రులేకర్మములాచరింపనవినానాజన్మభోక్తవ్యమై । మ
రలన్ బుట్టుచుజచ్చుచుందు రది నమ్మంజాలనోయయ్య
దే । వరసంకల్పము లేకనాకృత్యాణముక్ ప్రాలంగ లే
దెన్నగా । మరినేనేమనివిన్నవింతు ॥ర॥ ౩౬॥ మ॥ అప
రాధంబులు వేలుచేసి పటుదోషాంభోధిలో మున్గి బె ।
లువడన్నేరక నిమ్ము వేడితిని యోలోకేశ యెట్లయిన
మీ। కృపనావం దరిజేర్పవయ్య మదిలో గీతించెంతు నే
వేళ రా। నుపరంధామమహాత్మ్యయంచు ॥ర॥ ౩౭॥ శా॥ ఏ
లానా యెడనింతగారడము నేనెందాక యాచింతు దీ।
నాలాపంబులుయాలకించుటకు నీనైజంబు నాపట్ల జా ।
గేలా జేసెదవయ్య వేగనను రక్షింపంగ దేవ యోమహా।

త్యాగికై కశరణ్య దేవ॥ ౮ ॥ మ॥ ఎవఁ డోరక్షకుఁ డెట్టి
వాఁ డొకలఁడో యుండఁడ నలేఁడో మమ్ముఁ । భువిఁ బుట్టించి
నపుడున్ బుద్ధిఁ జెప్పుడు వెఁడఁ బోషించుఁ గాచుం జు భ । క్తవరు
ల్వేఁడినఁ బ్రోచితివ నినువక్కాణించి యెల్ల న । మ్మవు
నీకే శరణంటి నన్ను రఘురామా॥ ౯ ॥ శా॥ పాలుఁ
మీరు ప్రపంచదారి గుడుముల్ భక్ష్యంబు లెన్నైన నా
లోకంపఁడు [illegible] భవన్నామామృతంబెంత
యు [illegible] లంగ్రోలంగ [illegible] బుద్ధి యుఁ దీనాకుం జీవనం
బయి నా రా । మా [illegible] ॥ ౧౦ ॥ మ॥ భవదీ
యాజ్ఞ జనించు భూతచయముల్ ప్రాదుర్భవింపంబు ల్ ।
భువి [illegible] చు [illegible] చుండుటలు [illegible] రము
ల్ [illegible] యుట [illegible] టగాక కలదే త
ప్పింపగా [illegible] డా । [illegible] ॥ ౧
౧ ॥ మ॥ క్షితిలో [illegible] లు [illegible] శ్రీగో
ౘి [illegible] । వతేఁ [illegible] గాని మోక్షమును
నైశ్వర్యంబు నీయఁ జగ । [illegible] నా డుభావ
మున మీపాదంబు [illegible] చుచుండు
సయా ॥ ౧౨ ॥ మ॥ [illegible]

సగణా స్తోత్రంబు లెల్లంగ సు। స్థిరబుద్ధిం దగ నిర్వ్యధ
ర్మగుణాఢ్యుల్ కొనియాడ నమీనామ మాం । త్రిరహస్యంబె
రగంపఝాటి కుడను రక్షింపనీ వేగ నా। మానసేనవ్యాప్త స
న్నుతిశాం ॥౯॥౪॥ శా॥ బాల్యంబున బుద్ధిలేక ను స
దా పాపంబు లేమేమి యో । చాల్ జేసితి దానవసంబు
న దురాచారుడ నైతి భాగ్యసీ। యోగ్యాసక్తుండ నై మముగ
వలపగాలోకించితి న్నేర్పగా। నాలిస్యంబులు బాశ
బ్రోవు॥౯॥౪౨॥ మ॥ ఆమహేశ్వరుల్ దేవమునుల్ మహాత్ము
లును సూర్యాదిగ్రహంబుల్ దిక్పతుల్ । భూసురులధ్యాత్మ
లు యోగసిద్ధులు మహా ధర్మాత్ములా ధారు । రమణుల్
తాపసకసత్కర్మములు వారెరుంగు పదివ్యనామ
ముగీతించెదను నేర్పన్న ॥౯॥౪౩॥ శా॥ భూచక్రేశ
యుష్మత్సంగయుము లంభోధుల్ నదుల్ భూగిరుల్ । ప్రా
ణంబుల్ స్త్రీపురుషాదిగాగ సకలప్రాణ్యంబులున్ జూడంగా।
నీ తేజోమయము నీవలచెయ్ నీవే కదా సర్వముల్ ।
మాయాప్రేమ నేరె రయ్య ॥౯॥౪౪॥ మ॥ దురంతాంభోధి త
రింపనావ రసనంతో హాటుని గాల్పు ఛీ। కరదావాగ్ని
మహాఘ్నుడా ప్రతిఘన నాగంబుల్ నివారింపగా । సాధించి

తామణిమంత్రరాజమగు దివ్యంబయినసీనామ మే। మ
రక న్నామది నుండుగాక ॥౧॥౪౭॥మ॥ కమనీయో
జ్జ్వలదివ్యవిద్రుమలతాకాంతి ప్రభాజాలర। క్తిమ రంజి
ల్ల హలాంకుశధ్వజధరాదిత్యాది రేఖల్ధరా। రమణీ
దేవి నలంకరింప జగముల్ రక్షించుమీపాదప। ద్మ
ములెల్లప్పుడు నాశ్రయింతు ॥౧॥౪౮॥మ॥ జగతీశుల్
జగముల్ జగజ్జనులుమీసంకల్పమహాసృష్టిన। ష్టగతి
న్ బొంది రవిప్రభా తతులు నాశంబై మహాజీకటిన్।
బొగులం జ్యోతిమయుండవై వెలుగు నీపూర్ణప్రభా
వంబు బ్రహ్మగిరీశాదులెరుంగ లేరు ॥౧॥౪౯॥శా॥ వే
దంబుల్ హరియించిసోమకుడు దుర్వృత్తింబయోధిం
బడన్। యాదైత్యాధముద్రుంచి తత్కథలు బ్రహ్మా
ధీనమున్జేసి మ। త్స్యాదల్ నిల్చినమత్స్యమూర్తి వి
ము నశ్రాంతంబుగీర్తింతు రా।మా దీనావనవేదవే
ద్య ॥౧॥౫౦॥మ॥సురలున్దైత్యులు మందరాద్రి బలి
మిన్ చోద్యంబుగా క్షీరసా। గరమధ్యంబునఁ దె
చ్చిపెట్ట తరువంగా శైలముల్ గ్రుంగినన్। మరలన్
నిల్పిన కూర్మమూర్తి। నిము వేమారుల్మదింగొల్తు

సంస్మరియింతురా । నుతియింతుఁడల్లు ॥ర॥౫౧॥ శా॥
పాపాత్ముండుహిరణ్య నేత్రుడలుకన్ పంతంబుతో భూ
మి సం।తాపింపన్ వెకలించి చుట్టిన మహాదైత్యాధ
ముం(దుంచి ధా। త్రీపుణ్యాంగననుద్ధరించు కిటిమూ
ర్తీ నిమ్ము సేవించెదర । మాపాలింటికిదై వమంచు॥
ర॥ ౫౨॥ మ॥ పటురోషంబున హేమకశ్యపుడు యా
ప్రహ్లాదుతో విష్ణుడి । చ్చటనున్నాడట రా యటంచు
ను సభా స్తంభంబు వేయంగ ది। క్తటముల్ మోయ
నృసింహస్వామి వెడలి తద్దయిత్యాధముని ద్రుంచి పి। మ్మ
టబాలుంగరుణించితీవు॥ర॥౫౩॥ మ॥ బలిదైత్యేంద్రు
ని వేడివామనతిని పాదత్రయంబంది భూ। స్థలినాకా
శముఁగప్పి తద్బలి నిజైశ్వర్యంబుపాకారికిం। గలుగంజే
సిత్రివిక్రముండనుచు లోకంబెంచనాకంబుని । ర్మల
ముఁ జేసినదైవమీవె॥ర॥ ౫౪॥ మ॥ ధరలో రాజులు
పాపకర్మరతులై ధర్మక్షమాహీనతత్పరులై యుండఁగ
జామదగ్నివగుచుఁ దత్కార్తవీర్యాదిభూ। వరులం
ద్రుంచిదినంబుఁ జేరుటకుఁ త్రోవల్ గట్టినంతంత గ్రామ్మ
రుస్వీవే భృగురాముడైన్న ॥ర॥౫౫॥ మ॥ మనువంశంబు

నబుట్టి పఙ్క్తిరధ రామాఖ్యన్ ధరాకన్యకీ।తాఁబెండ్లాడి
మహాటవిన్ దిరిగి కాంతాచోరుఁడౌ రావణున్ । వనిలో
గూల్చి మహీజతోడఁ జగము న్నిత్యంబు ధర్మంబునన్ ।మ
నుచుం డెంబున నేలితివి॥ర॥౧౬॥మ॥క్షితిదుర్మార్గజనప్ర
కీర్ణ భరమ్మాపింతునాఁగతింబొంది ద్వాపరత్వంబున యా
దవాన్వయుఁడవై రామాఖ్యఁ బెంపొంద
జంబాసుముష్టికాదిఖలులన్ జొక్కావెసన్ ద్రుంచి సమ్మ్రో
తికృష్ణాగ్రజుఁడైతివీవు ॥ర ॥౧౭॥ యదువంశంబున కృష్ణ
మూర్తియనగా నద్దేవకీగర్భమం।దుదయించై నపసీ
తముల్ మోసపుచేష్టల్ మిక్కిలిగాఁ బెంగనా । హ్యాయం
బుల్ కరగించి గోపికలులన్ హింసించి లోకంబునే।సమ్మ్రో
దిగాపించిన విష్ణువీవె॥ర॥౧౮॥శా॥ దైతేయాంగనలా
చారించుమ్రవ్రతముల్ చెప్పించి సద్ధర్మసం। ఘాతంబున్
హారియించి లలభ్రిమల్ గల్పించి బుద్ధాకృతిన్ । ఖ్యా
తిం దానవవీరులందునిను మాయావేషముం దాల్చు
నిన్ । మార్తండద్యుతి యింపసేర॥ర॥౧౯॥మ॥కలికాలం
బుసమాప్తిజెందుతరిలోకంబెల్ల దుర్మార్గసం। కుల మై
యుండగ కల్కిమూర్తివగుచుం ఘోరాసిచేఁబూని।

తక్షోలులన్ బట్టి వధించి సజ్జనుల వేడ్కన్ బ్రోచుచున్
ధాత్రి ని। ర్మలమున్ జేసిన దైవమీవె॥ర॥౬౦॥ శా॥వ
యేకాలములందు ధర్మము భువి న్నైరాశ్యముగా నిల్చపగా।
నాయా వేళలకార్యసంఘటితమౌ మాయావేషధారుం
డవై । కాయక్లేశము జేసి సజ్జనుల వేడ్కన్ బ్రోచిని
న్వేడెదన్ । మాయాబ్రహ్మమటంచు దేవ॥రఘు॥౬౧॥
శా॥పరీనీస దేల్పులీజగములో నెట్లున్న నాగేంద్రుడున్।
వారిగ్రాహనిపీడ్యమానుడగుచున్ వాక్రువ్వగా జూచి
యవ్వారైన గృపజూచి వేగ మని కావంగ నిల్చే సార్వ
భౌమా రక్షించితివయ్యనీవు॥ర॥౬౨॥ శా॥చాలా
తప్పులునాయందున్ గలుగు నెంచన్ శక్యమున్ గాదు న।
న్నేలాగైనను నీవె బ్రోవవలె మున్నీలాటిపాపాత్ములన్।
మీలోకంబున జేర్చినందుకు నజామీళుండు దృష్టంబు
రా।మా లోకైకశరణ్య దేవ॥రఘు॥౬౩॥ శా॥దీనానీ
కముబ్రోచు దైవమగుటన్ దీనావనుండంచు నీ । కీనా
మంబుప్రసిద్ధికెక్కె లెలవన్ యే దీనుడన్ గాన నన్। వా
నిన్ వీనిగ నెట్లు చూచితివి నెవ్వారైన నిన్ గొల్తురా।
మానాథా సుగుణాభిరామ॥ర॥౬౪॥ శా॥ఎంతో వేడిన

పల్కవేమియిక నిన్నేమందునామీద। కాసంతైన౯
దయరాకపో యెకరుణాసింధుండవీవంచు నీ। చెంత౯
జేరితిగాని రక్షకుడైతే సేవింతునామిమ్ము శ్రీ। మంతుల్ దీ
నులజూడరయ్యా॥ర॥౬౫॥శా॥ నేనెమోమిముదూరు
చుంటిననినా నేరంబులెక్కింపగా। బూనందల్చితె మీ
తరంబగునెనన్నోర్పించకుంటేని నీ। తో నేలోకముగాని
నేవిడువ నాతో వాదమేలయ్యా రామా నావిన్నపమా
లకించి॥ రఘు॥౬౬॥ శా॥ఏపాపాత్మునినైన బ్రోతునని
మున్నీ ప్రాటిజోక్యంబు తె। లా పై బెట్టకుమంటిరా బిరు
దుకల్లయితేని లోకంబులో। నీపేరెన్నదురా మహా
త్మయిక నెనీవాడరక్షింపవే। మాపాలింటికిదైవమీవె
రఘు॥౬౭॥ శా॥నీవేదైవమటంటి నన్ను కరుణించేదా
తవీవంటి మ। ధ్యానంబందున నన్యవేల్పులను నే బ్రా
ర్ధంచబోనంటి నీ। సేవే నాకు ప్రధానమంటినిక మీచి
త్తంబులో నెప్పుడుం। మావాడంచుదలంచుమంటి॥ర॥
౬౮॥ శా॥ ఎంచ౯ శక్యముగానిపాపములుమున్నెన్ని
జన్మంబుల। న్నుంచో చేసితినీభవంబునను నిన్నుంగూ
ర్చియేవేళ నే। వించంబూనితినన్ను బ్రోచుటకు నీవే

దిక్కు వేవేగర । మ్మంచుంబిల్చినబల్కు వేమిరా॥ర॥౬౯॥

శా॥ రావేదీనశరణ్య భక్తవరదా రావేజగన్నాయకా।
రావే దుష్టనిశాటకోటిహరణా రావేమునీంద్రస్తుతా।
రావే దైవలలామయంచుబిలువన్ రక్షింప రావేమిరా।
మావిశ్వంభర వేదవేద్య రఘు॥ ౭౦॥మ॥ధనముల్ గో
వనుసంపదల్ సుతువ కాంతాసక్తి చింతింప ర। మ్యసౌ
వాసంబులకిచ్చ సేయ సిరులన్ మన్నింపనర్యార్పణా ।
ర్పనపూజార్హుల చెంతజేరనిక నాస్వాంతంబులో రా
మరా।మని సేసంస్మరియింతునెప్డు॥ర॥ ౭౧॥మ॥ కపటంబె
టికినా యెడన్ని కనునన్నావంగ [illegible]త్రంబులో । విపరీతంబు
గ ద్రోచి తేవిడుతునానెయ్యోలరక్షింపనీ । నె ప[illegible]ంపని
పల్కుచుండెడు శ్రుతుల్ వేదాంగముల్ సర్వథా । [illegible]
[illegible]ణంబు లబద్ధమానుర॥ ౭౨॥శా॥ సారంబేమియు గాన
బుద్బుదములీ సంసారముల్ జూడన । న్నేరీతిన్ కడ తే
ర్చెదో కరుణరా దేమందునో యయ్య ని। న్నారాధం
చెటివార్ధి బోతునని మున్నన్నావు నాతో సికన్ । మా
రాడన్ బనిలేదుగావు॥ర॥ ౭౩॥ శా॥ఓకంజేక్షణ యోపు
రాణపురుషా యోదీనసంరక్షణా । యోకాకుత్స్థకు[illegible]

లాగ్రగణ్యవరదా ప్యోజానకీవల్లభా । నీకుఁ బ్రమొ
క్కెదతెంపవేభవలతల్ నీపూజగావించెదఁ । మాకుం
బ్రాపగుదైవమంచు॥ర॥ ౨౪॥ మ॥ దనుజానీకపనాశనా
య రిపువిధ్వంసాయ సీతాసుహృ। ద్వనజాతభ్రమ
రాయ భక్తజనమందారాయ నారాయణా।య నమో
యంచు ప్రణామముల్ సలిపి నెయ్యంబొప్పనీరూపసూ
త్మనివాసంబుగఁ జేసికొల్తు ॥ర॥ ౨౫॥మ॥ ఇనవంశంబుప
విత్రమాటకను బ్రహ్మేంద్రాదివేల్పుల్ దశా । ననసం
హారణకారణార్థులయి నానాభంగులఁ వేడ మేదిని
పై పక్తిరధాత్మజుండవగుచుఁ దివ్యావతారంబుతో।
మనుజాధీశుడవైతివయ్య॥ర॥ ౨౬॥ మ॥ నవరత్నాంచి
తహేమనూపుర మహానాదంబు లోకంబులెల్ల వినో
దంబులుసేయ ముంగురులు నల్లాడ ముక్తామణి। ప్రవ
రోదంచిత రావిరేక నుదుటఁ భాసిల్లక్రీడింతువై । శివ
మూర్తిఁ మిము నబ్జసంభవ గిరీశాద్యామరశ్రేణి బ్ర
హ్మా వటంచున్నతియింతురాత్మ॥ర॥ ౨౭॥మ॥ మునివెం
టంజనితాటకిందునిమి సమ్మోదంబున న్గాధినం । దను
యజ్ఞంబుసముద్ధరించి బహుశస్త్రాస్త్రంబు లార్జించిరా।

తినికన్యామణిఁ జేసి తాపసులు కీర్తింపంగనై దేహ
వేశ్మని దర్శించితిరయ్య వేడ్క ||ర|| ౨౮ || శా|| సీతాదే
విగుణంబులక్షణములుఁ శృంగారముఁ చిహ్నాలుఁ
పాతివ్రత్యమునెన్ని శంకర ధనుర్భంగంబు గావించి సం|
ప్రీతిన్నారమణిఁ వరింప దివిజుల్ పృథ్వీజనుల్ గొల్చి
రా | మాతాపితృలటంచు వేడ్క ||ర|| ౨౯ || శా|| వైదే
హీంసహితంబుగాపురికిబోవం భార్గవుండడ్డమై| వాదిం
పంగ తదంశమున్గొని సురల్వర్ణింప వంచించి యా|
భూదేవోత్తము బ్రోచి తమ్ములుబలంబుల్గొల్వ వేంచే
సితౌ | మూర్ధైవంబనిపౌరులెన్న ||ర|| ౩౦ || మ|| జనకా
జ్ఞఁ వనభూమికేగిమునివేషంబుల్ వెసందాల్చి దు| ష్ట
నిశాటాదుల సంహరింపుచు మహీజాతానిమిత్తంబు
గా | నినజుఁ గూడిమహేంద్రపుత్రునచటఁ హింసిం
చి సుగ్రీవు నెమ్మనమానందము జేసితీవు ||ర|| ౩౧ || మ||
హనుమంతుండు పయోధిదాటి పటుబాహాశక్తితో
లంకకుం | జని వైదేహినిగాంచితత్కథ సమస్తంబే
ర్పడఁ జెప్పినఁ |విని సుగ్రీవముఖాదివానరులు సేవిం
పంగవిచ్చేసితౌ | మనువంశాధిపవార్ధిఁజేర|| ర|| ౩౨ ||

శా॥ పారావారముఁ జూచి శైలములతో బంధించి మార్గం
బు వి। స్తారం బేర్పడఁజేసి సర్వబలముల్ దాటించి లం
కాపుర। ద్వార ప్రాంత్యములందు సేనలు దిగన్ దైత్యా
ధముల్ పోర ర। మ్మార మ్మంచును మోహరింప॥ర॥౮౩॥
మ॥ అతిబాహాబలులయిన వానరులు దైత్యాధిపు సై
న్యంబులన్ । హానముం జేయఁగ రావణుండు సుతభ్రా
త్యామాత్య భ్రాతాసుహృ। ద్వృతుఁడై దాకిన లక్ష్మ
ణాన్వితుఁడవై నేవేగ నమ్మేటిదు। ర్మతులన్ బట్టి వధిం
చితివి॥గ॥౮౪॥ మ॥ కలకాలంబు విభీషణుండు వెస లం
కారాజ్యమున్ జేయఁగా। నిలువం బెట్టి మహీజతోడ ప్ల
వగానీకంబులున్ దైత్యులుం। గొలువం దమ్మునిఁ గూడి
పుష్పకముపైఁ గూర్చుండి యయోధ్యని। ర్మలమున్ జెం
దఁగ నేగితివి॥ర॥౮౫॥ మ॥ వరరత్నాంచిత హేమపీఠము
న నానైదేహితో మిమ్ము నా। భరణాలంకృతుఁగాఁగ
నుంచి జగముల్ పాలింపఁ బట్టంబు గట్టిరి బ్రహ్మాదులు
గూడి రాజ్యము మహీవిన్ బ్రవతిల్ల నేమరకన్ త
మ్ములు గొల్వ యుండ॥రఘు॥౮౬॥ మ॥ పోరలేకన్ పద
కొండు వేలవరషంబుల్ తమ్ములన్ గూడియున్ । ధరణీ

పాలనమాచరించి ఖలులన్దండించి వైకుంఠమందిర
మున్ జేరి రమాసమేతయుతముగా దివ్యావతారంబు శ్రీ
మ్మరంగైకొన్న మహానుభావ॥ ౨॥౮౭॥ మ॥వరమానీం
ద్రులబ్రోచుసత్కృపయు దేవద్వేషియాప త్త్రికంధ
రుతమున్మ్రండగు నవ్విభీషణుని మీదన్ జేర్చు కారుణ్య
ముఁ । సరసీజాక్షతనూజనేలుదయయున్ సర్వంబు
నామీఁద నేమరకన్నుంచగదయ్య వేడ్క॥౨॥౮౮॥మ॥
దివియందుంచుమి నన్ను లేక మరి ధాత్రీలోకమందుఁ
చు నట్లవశంబైనను దుర్భరోగ్రనరకంబందుంచు నొ
ప్పించినన్ । తవపాదాంబుజచింతనంబు మరణాంతం
బయ్యేడున్దాక నా । త్మవశంబై విహరింపఁజేయు॥౨॥
౮౯॥ శా॥రక్షింపం గతిలేనివారలను నేరక్షింతునం
చున్ మహా। దక్షత్వంబువహించి నాయెడల నిద్రాక్షి
ణ్యాచిత్తుండవై । పక్షాపక్షములేలఁజేసెదవు నన్ పా
లించువేవేగ రా। మక్ష్మానాయకరామచంద్ర॥౨॥౯౦॥
శా॥ నీవేదైవమటంచునమ్మిగొలువన్ నీవింతనిర్మోహి
వై । కావంజాలనివాడవై తివిక నీకన్నన్ దయాళుం
డు లే । డీవిశ్వంబున వేరెనన్ను పరుమాష్కిఁజూడక

న్బ్రోవు రా॥మా వై దేహిమనోవిహార॥ర॥౯౧॥శా॥జీ
వుండుం పరమాత్మయున్ సమముగా చింతింతురాకొం
ద రా। జీవుండింతపరిభావశీలుడైతే చిక్కుండుకర్మం
బులన్ । జీవాధారుడవయ్యుకర్మమతి నన్ జెందించి ని
శ్చేష్ట నా। త్మావాసంబుగనుండుదీవు॥ రఘు॥ ౯౨॥
శా॥ కర్మంబుల్ వెసజీవునం దునిచి సంకల్పప్రభావుండ
వై। నిర్మాలిన్యుడవై వెలుంగుచుఘటానీకంబులన్ జొ
చ్చియున్ । కూర్మంబ్రాణినిగూడియుండుటకు నీకుం
గాకనీమాయలున్ । మర్మంబుల్ నెవడేమెరుంగు ॥ర॥
౯౩॥శా॥ యజ్ఞేశుండవు యజ్ఞభోక్తవు మహాయజ్ఞా
ధినాధుండవున్ । యజ్ఞాంగుండవు యజ్ఞవాహనుడ
వున్ యజ్ఞప్రధానుండవున్ । యజ్ఞావిర్భవమూర్తి
వంచు మనసాయజ్ఞంబుగావింతు క। ర్మజ్ఞానంబులునీ
వెయంచు ॥ర॥శా॥౯౪॥ నీవేకర్తవు భోక్తవున్ ప్రభు
డవున్ నీవేపరేశుండవున్ । నీవేనిర్గుణ సద్గుణావ్య
యుడవున్ నీవేమహేశుండవున్ । నీవేబ్రహ్మవునీవె
యింద్రుడవునా నీవేసమస్తంబు రా॥మా వైకుంఠపు
రీనివాస ॥ర॥౯౫॥మ॥ సకలాత్మాంతరవర్తివై దనరు

తేజంబుల్ వికుంఠాదిసౌ।ధకటాహంబులనుండు మూ
ర్తిచయసౌందర్యంబు లెన్నంగ నీ।వెకదా నీనిజరూ
పచిహ్నములు సేవింపఁ నిదానింపబ్ర। హ్మాకు శక్యం
బగునే మహాత్మ ॥౨॥౯౬॥మ॥ విధిరూపంబువహించి
ప్రాఃశితతితో విశ్వంబుపుట్టించి తా।ద్విధ మత్యంతసమృ
ద్ధిఁజేయుటకు శ్రీవిష్ణుండవై సర్వముఁ । నిధనంబొట
కు రుద్రుడవై తివిగదా నీవేసమస్తంబునో । మధుదై
త్యాంతక వేదవేద్య ॥౨॥౯౭॥శా॥ మాయామోహిత
మైనయీజగముని ర్మాణంబుగావింప సౌ।పాయంబేమి
యొ వృద్ధిసేయుటకు లాభంబేమియో సర్వముఁ । మా
యింపంగ నపాయమేమొ యిది బ్రహ్మాదుల్ గనంజాల
రౌ । మాయాబ్రహ్మవునీవెయెన్న ॥౨॥శా॥ ౯౮॥శ్రీ
రామానుజ దేశికోత్తమమహాసిద్ధాంత వేదాంతసం।
చారుఁ మద్గురువీరవల్లికుల విస్తారుఁ సదా।శ్రీనివా।సా
ర్యుఁ ప్రాభవుసన్నుతించి శతకంబుఁ గూర్చితిఁ యో
మహా।త్మా రమ్యంబిది చిత్తగింపు ॥౨॥౯౯॥ మ॥ అవ
నిఁ మేదురసీమగ్రామములకున్నైశ్వర్యపీఠంబు పో।ల
వరంబానగరాఖ్యఘూడి సిరిగల్గన్నుండు రాయన్నమం।

త్రివరుం డా విభు నందనుండను త్యాగాద్రిదాసుడ నే ।
గీచునామవిశేషామృతమబ్బినాడ । రఘురామా రా
మచంద్రప్రభో॥ ౧౦౦॥

సంపూర్ణము.